

20 Mei

B. 35271.

~~SECRET~~

OPGELEG

VIII. Tz.6.

Openb. vergadering van het
"Comité Handhaving Eijfseenheid"
te Dordrecht.

UITGEBOEKT

Ik heb de eer Uwe Excellentie hiernevens ter kennisneming aan te
bieden een beknopt verslag van de op 19 Mei j.l. te Dordrecht gehouden
openbare vergadering van het "Comité Handhaving Eijfseenheid", naar de
inhoud waarvan ter bekorting verwezen nogte worden.

HENR. HOVING VAN DE CONING-ALL.
VERHOOR. INCHIEFT
Namens deze:

AAN:
Z.I. de Minister President,
Z.I. de Minister van Overz. Gebiedsdelen,
te
HAARLEM.

J.G. Orablandas.

K

B

OPGELEGD

12 MAI 1948
35271

No.47.

KORT VERSLAG van de openbare vergadering, belegd op 10 Mei 1948 te Dordrecht door de Afd. Dordrecht van het Nationaal Comité Handhaving Rijkseenheid.

Aanwezig ongeveer 400 personen.
Aantal zitplaatsen: 500.

Voorzitter:

Spreekers: Ch. J. I. K. WELTER,

, met het onderwerp: Nederland en

Indië en

Dr. W. K. H. Feuilleateau de Bruyn,

met het onderwerp: "De dreigende ondergang van ons Koninkrijk".

Te 8.10 uur opende de Voorzitter de bijeenkomst met een terugblik op 10 Mei 1948, waardoor een grote chaos en ontredde in de wereld is ontstaan, ook in het beleid van onze Regering. De Nederlandse bevolking moet zich ernstig beraden bij de komende verkiezingen. De recente gebeurtenissen hebben, volgens spreker, de keuze moeilijk gemaakt door de voorgestelde grondwetswijzigingen. Naar zijn mening ligt het echter niet op de weg van het Comité Rijkseenheid om bij de verkiezingen advies te geven, doch het Comité moet als contrôlerend en stimulerend orgaan blijven fungeren.

Daarna gaf hij het woord aan de Heer Welter.

Deze spreker ving zijn rede aan met de mededeling, dat hij het aangenaam zou hebben gevonden, indien hij aan de aanwezigen iets opwekkends zou hebben kunnen vertellen omtrent Indië, het land dat door de Nederlanders groot is gemaakt en aanzien in de wereld genoot. Dit is voor spreker helaas niet mogelijk, door de feiten, welke zich daar voordoen.

De laatste maanden is de bestrijding van het communisme in ons land troef. En het is merkwaardig, dat juist de Partij van de Arbeid en de Katholieke Volksparty hierin samen gaan, terwijl zij het zijn, die in het verleden steeds met de communisten hebben samen gewerkt. En spreker vraagt zich af, waarom blijft de communistische republiek Djocja bestaan?

In Indië dient men ook Djocja te bestrijden en dat gebeurt niet.

Beel heeft nimmer getracht een Kabinet op brede basis te vormen. Hij is in zee gegaan met de socialisten en dat is de grote fout geweest, hetgeen zich nu wrekt.

Principieel is er geen verschil tussen socialisten en communisten. De socialisten deinzen er ook niet voor terug om hun wil aan een minderheid op te leggen, want volgens uitspraken van voormannen van de P.v.d.A. zullen zij de vooruitstrevendheid van de Regering bepalen. Volgens spreker is de P.v.d.A. nimmer een nationale partij geweest, zij was en is steeds internationaal geweest.

De

De socialisten zijn steeds de wegbereiders geweest voor de communisten, dat heeft men nu weer gezien in Tsjecho-Slowakije. De P.v.d.A heeft nimmer geprotesteerd tegen de gruwelen, welke door de regering van Djocja zijn bedreven.

De P.v.d.A. heeft kans gezien om ons land in 3 jaren aan de rand van de afgrond te brengen. Financieel zitten we aan de grond en de Marshall-hulp moet nu uitkomst brengen. met het economisch beleid van de tegenwoordige Regering is niemand tevreden, wij gaan gebukt onder zware belastingen, zoals in geen land van Europa. En thans is er een grondwetswijziging in de maak, waarvan 99 % van de bevolking niets begrijpt.

Rood heeft gewonnen, Romme heeft dit wel niet gewild, maar nu moet hij deze gang van zaken slikken.

Vervolgens gaat spreker enige artikelen van de grondwetswijziging na en komt tot de conclusie, dat deze zo ingewikkeld is, dat vrijwel niemand hiervan de draagwijdte snapt.

De rede van H.M. de Koningin van 7 December 1942 wordt thans geheel anders geïnterpreteerd, dan de bedoeling is geweest, want nimmer kan het de bedoeling van de Koningin zijn geweest om Indië los te maken van Nederland.

Op 1 Januari 1949 gaat de Nederlandse vlag in Batavia naar beneden, tenzij dit door het Nederlandse volk wordt voorkomen door te stemmen op de mannen die pal staan voor de belangen van Indië en Nederland.

Beel moet nu wel gewetenswroeging hebben over de gevolgen van het door hem gevoerde regeringsbeleid, al beweert hij nu, dat het niet anders heeft gekund.

Daarop viel spreker het accoord van Linggadjati aan, hetwelk door de Regering is getekend, dat was een grote fout. Men kon toch niet onderhandelen met lieden die men tevoren had gebrandmerkt als terroristen en oproerkraaiers.

Men durfde de politionele actie niet voort te zetten uit vrees voor de reactie in de wereldpers, maar het is spreker bekend, dat de Amerikaanse Gezant aan ons Hof tegenover onze Minister van Buitenlandse Zaken heeft verklaard, dat men er wel spektakel over zou maken, indien deze actie zou worden doer gezet, maar dat er uiteindelijk tegenover Nederland niets zou worden ondernomen. Spreker bracht in dit verband de komst van de Duitse Keizer naar ons land na de eerste wereldoorlog in herinnering. De geallieerden eisten diens uitlevering maar toen onze Regering dit weigerde was de zaak daarmee afgelopen.

Onze Regering had onze rechten in Indië dienen te verdedigen, maar dat is niet geschied. Tengevolge van deze z.i. verderfelijke politiek zijn er in Indië 2 miljoen mensen door ellende om het leven gekomen, ontelbare Nederlandse militairen gesneuveld en ontzaggelijke schade aangericht. Aan deze toestand moet een einde komen. Als wij een goede politiek hadden gevoerd, zou Nederland thans het machtigste volk van Europa zijn geweest! De Nederlandse vlag in Batavia omlaag, neen nooit. Dat is onze leus bij de aanstaande verkiezingen."

Met deze uitspraak eindigde spreker zijn rede.

Vervolgens

Vervolgens ving de heer Feuilletau zijn betoog aan met de mededeling, dat het nog niet vaststaat, dat het Comité Rijks-eenheid bij de a.s. verkiezingen met eigen lijsten zal uitkomen, zoals reeds is beweerd.

Spreker wilde slechts feiten mededelen en verzocht de aanwezigen daaruit hun conclusie te trekken.

Hij stelde de vraag: Wat is de reden van de chaos in de wereld. Wat heeft de K.V.P. en de P.v.d.A. in ons land gedreven tot deze houding. Hoe komt men tot zoo'n onzinnige wijze van handelen, waarvan, naar spreker's overtuiging, de Nederlandse arbeider de dupe zal worden, want Nederland kan niet buiten Indië. Ons volksbestaan hangt daarmee samen.

Spreker is van oordeel, dat de klassestrijd aan de wortel van dit gebeuren zit.

Vervolgens doet hij enige mededelingen over de lonen en levensverhoudingen in Indië, welke volgens hem alleszins redelijk waren te noemen. Als de Nederlander Indië verlaat, vervalt de Indonesiër weer in slavernij.

Stalin is de bedreiging van Europa en de tirannie hebben wij met Mussolini niet uitgeroeid. Communisme en socialisme zijn van één stam. Als er geen bevredigende oplossing wordt gevonden, gaat de Europese beschaving te gronde. Door samenwerking in nationaal verband moet de oplossing worden gevonden en niet door klassestrijd.

Op 3 Maart heeft H.M. de Koningin een rede gehouden, voor welke inhoud Beel, zoals hij zelf heeft verklaard, verantwoordelijk is. Hierin werd gesproken over onrecht en plundering, waaronder het Indische volk gebukt gaat, maar Soekarno ziet geen kans om de erde te handhaven.

Mohammed Hatta is volgens spreker een internationale communist en er is geen reden om aan te nemen, dat hij thans van inzicht zou zijn veranderd. Men wil in Indië langs politieke weg de macht in handen nemen. Er zijn in Djocja drie groepen, n.l. de Stalinisten, de communisten en de soldateska, dat zijn de militaire avonturiers en deze groepen verdelen de republiek. De Regering weet dit zeer goed, maar zij zwijgt, omdat anders zou blijken, dat de gevoerde regeringspolitiek onzin is.

De Regering stuurt aan op een soort Benelux-verhouding met Indië, maar dan staat men voor de uiteenscheuring van ons Koninkrijk. Laat Beel zich nu eens duidelijk uitspreken, wat hij eigenlijk wil met Indië. Als Indië ons ontvalt, is er voor Nederland geen redelijke bestaansmogelijkheid. Op 1 April 1948 stonden wij voor een debacle, toen kwam de Marshall-hulp, maar de Amerikanen hebben al te kennen gegeven, dat zij dit niet telkens kunnen herhalen. Als wij Indië niet meer hebben, zijn wij niet meer credietwaardig. 1/3 van het volksinkomen in Indië wordt geleverd door de Nederlanders. Als de Nederlander uit Indië weggaat, moet een derde deel van het Indische volk sterven.

Met de woorden: "Ik heb U een uiteenzetting gegeven, Gij moet zelf weten, wat Ge doet, het gaat om het bestaan van het Nederlandse volk", besloot spreker zijne rede.

Vervolgens

Vervolgens werden door de Heer Welter enige schriftelijk ingediende vragen beantwoord.

De Voorzitter sloot daarna de bijeenkomst, na hulde te hebben gebracht aan de militairen en overige Nederlanders, die in Indië thans onder zeer moeilijke omstandigheden hun plicht doen.

Het geheel had een zeer ordelijk verloop.

Vermeld zij nog, dat achter het podium een spandoek was aangebracht met de opschriften: "Het roer moet om" en "Het antwoord aan de slopers: Nooit".

Aan de aanwezigen werden uitgereikt:

1. een folder van voornoemd Comité met de titel "Kritiek en Program",

2. een "Nieuwsbrief van de Afd. Dordrecht van voornoemd Comité met de titel "Retsvast dus...Principieel " en

3. een exemplaar van de uitgave "Let op Uw saeck" van de Anti-Communistische Actie van het Nationaal Jongeren Verbond.

Dordrecht, 11 Mei 1948.

Verzonden aan de Heren:

Hoofd van de Centrale Veiligheidsdienst
Javastraat 68, 's Gravenhage;

Procureur-Generaal bij het Gerechtshof
Raamweg 14, 's Gravenhage;

Commissaris der Koningin in de provincie
Zuid-Holland te 's Gravenhage en

Burgemeester van Dordrecht.